

Občasník Brněnské diecéze - nulté číslo

Výzva:

Vážení bratři a sestry,

dostává se Vám do rukou nulté číslo časopisu Brněnské diecéze CČSH. Prosíme Vás o spolupráci – tento nový časopis nemá dosud název a byli bychom rádi, kdybyste nám v této věci byli nápomocni. Vaše návrhy nám, prosím, posílejte na adresu Brněnské diecéze CČSH, Joštova 7, 602 00 Brno nebo mailem na adresu: michaela@ccshbrno.cz, a to do 31.1.2010. Příští číslo by mělo vyjít v dubnu 2010.

Dále Vás prosíme o zaslání příspěvků ze života Vaší náboženské obce. Tyto příspěvky zasílejte do konce února 2010.

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste,
ty nám ukazuješ a dáváš nový život ve svém evangeliu. Pomoz svým Duchem, aby tvé evangelium uchvacovalo naše srdce, abychom je dokázali žít, nebáli se podřizovat ve všem tvé svrchanosti a v tobě hledali a nalézali Boží vůli pro nás.

Amen.

Směrem k jednotě

Milé sestry, milí bratři,

dostáváte do rukou první číslo našeho diecézního občasníku. Chceme Vás tak informovat o akcích, které v obcích a diecézi proběhly, ale také o těch, které se plánují, a tak ještě více spojovat naše diecézní společenství a přispívat k hlubšímu vědomí vzájemné jednoty.

Velmi bychom si přáli, aby byl čtivý, aby poutavě informoval o životě diecéze a jednotlivých náboženských obcí, ale také sloužil Vaším duchovním potřebám jako určitý impuls pro modlitby a čtení Písma. Dovolím si připojit pár krátkých úvah na téma jednoty.

Jsme různí. Různé povahy. Máme různé zkušenosti. Patříme k různým generacím. Na současné otázky máme často odlišné názory. Ale všechny nás spojuje fakt, že patříme jednomu Pánu Ježíši Kristu. On nám dal a dává nový život. Jedním ze základních znaků tohoto nového života je právě láska a jednota. Jsem přesvědčen, že ji zakoušíme, ale zároveň cítíme, že ne naplno. Spolu se všemi lidmi toužíme i my jako křesťané po jednotě, porozumění a přijetí.

Skutečnou jednotu a vzájemnou lásku můžeme více cítit v přímé úměře k tomu, nakolik se sami podrobíme pod Kristovu vládu. Velmi je nám blízký biblický obraz církve jako těla Kristova. On – Kristus – je hlava a my jednotlivé články jeho těla. Tak to je. On je hlava. Proto ho jako hlavu máme přijmout a řídit se jeho pokyny. Čím jasnější bude spojení každého z nás s Kristem, čím vědomější bude náš vztah k němu, tím větší vědomí jednoty bude i mezi námi.

Obnova církve, obnova diecéze, obnova obcí spočívá v prohlubování této vědomé vazby ke Kristu, ve vědomém přijímání a rozvíjení Kristových darů. Budeme-li tuto vazbu mít, uvidíme jasněji i sebe navzájem jako skutečné bratry a sestry, jako lidi, kteří jsou si přes všechny nejruznější rozdíly v Kristu blízcí. Přesně toto máme nést světu. Jeden autor duchovní literatury píše, že vzájemná láska mezi křesťany představuje jediný „důkaz Kristova vzkříšení“.

„Kristus ožívuje a pro ohromnou většinu našich současníků je jedinou možností, aby ho viděli žít, když se budeme navzájem milovat. Jediný důkaz, že Kristus je stále živ, je skutečnost, že zde na zemi ještě žije láska, jeho láska...“

(Louis Evely)

Je radostnou a krásnou povinností nás, Kristových učedníků, žít jednotu v lásce a tak zcela přirozeně dosvědčovat zmrtvýchvstání.

Přeji nám všem, abychom více zakoušeli jednotu s naším Pánem i jednotu mezi sebou navzájem.

Za kolektiv redakce i za diecézní radu

Petr Šandera, biskup

Datový plán

Leden:

- 5. 1. – modlitba Taizé (NO Botanická)
- 7. 1. – Bohoslužby k založení církve
- 8. 1. – Slavnostní bohoslužby k založení církve v Praze
- 9. 1. – zasedání Ústřední rady
- 10. 1. – rozhlas.bohoslužby (Staré Brno)
- 14. 1. – vikariátní konference duchovních (VKD) Vysočina
- 23. 1. – vzdělávání
- 26. 1. – vikariátní konference duchovních (VKD) Východní Morava
- 29. 1. – jednání Diec.revizního finančního výboru (DRFV)
- 30. 1. – jednání Diec.rady (DR)

Únor:

- 2. 2. – modlitba Taizé (NO Botanická)
- 4. 2. – VKD Brno
- 9. 2. – jednání teologického poradního sboru
- 11. 2. – VKD Vysočina
- 13. 2. – zasedání Ústřední rady
- 17. 2. – Popeleční středa
- 18. 2. – VKD Brno
- 20. 2. – vzdělávání
- 23. 2. – VKD Východní Morava

Březen:

- 2. 3. – modlitba Taizé (NO Botanická)
- 6. 3. – vikariátní shromáždění Brno
- 11. 3. – VKD Vysočina
- 13. 3. – zasedání Ústřední rady
- 15. – 17. 3. – duchovní cvičení

- 20. 3. – vzdělávání
- 23. 3. – VKD Východní Morava
- 26. 3. – DRFV
- 27. 3. – DR
- 28. 3. – Květná neděle

Duben:

- 1. 4. – Zelený čtvrtek
- 2. 4. – Velký pátek
- 3. 4. – Bílá sobota
- 4. 4. – Hod Boží velikonoční (SSF)
- 4. 4. – rozhlas.bohoslužby (Plzeň)
- 6. 4. – modlitba Taizé (Botanická)
- 8. 4. – VKD Vysočina
- 10. 4. – zasedání Ústřední rady
- 15. 4. – VKD Brno
- 17. 4. – vikariátní shromáždění Vých.Morava
- 24. 4. – Diecézní shromáždění

Advent

Kdykoli začíná advent připomínám si báseň A.Volkmana:

*„ Procházíme Adventem nevědouce co očekávat, nevědouce co věřit.
Procházíme Adventem, namísto co by Advent procházel námi... “*

Tyto dvě věty jsou opravdu k hlubšímu zamyšlení. Často od-suzujeme „ty druhé“ za to, že nevědí a obklopují se tzv. adventními věcmi, svícný, věnečky, nálepkami apod. Víme však my, křesťané, co nebo koho očekávat a v co nebo v koho věřit? A chováme se podle toho? Dáme tomu, koho čekáme, možnost, aby procházel námi?

Není lehké prožít advent skutečně křesťansky. Svět kolem nás je příliš hlučný a některé nabídky příliš lákavé. A přes to, bu-deme-li skutečně chtít, můžeme si v těchto dnech udělat chvíl-ky ticha a místo televize v hlubokém večeru otevřít Písmo svaté. Nad ním poznáme, jak jsme malověrní, unavení a nedověrní. Tyto tiché chvílky nás uklidní a všechny stresy, strachy z budoucnosti i ze sebe samých, pominou.

Skladatel jednoho křesťanského songu to vyjádřil i za nás:

*„ Prý strašně dlouho mezi námi chodí (Ježíš), jenom se bojím,
že ho nepotkám; musím ho najít, snad se mu to hodí a bude mít čas
jít na chvílku k nám... “*

Věřte, že tomu, jehož narození si budeme připomínat, se to „hodí“ vždycky a stále má čas „jít na chvílku k nám...“

Otevřme tedy svá srdce a nechme Advent procházet námi.

Amen.

Jana Chaloupková

Požehnání vánoc

S vánoční dobou každoročně přicházejí všelijaké tradice a zvyky, a také zvláštní atmosféra, idylická a dojemná. Aspoň jeden den v roce se většinou nestřílí, i my jsme „hodnější“ na lidi kolem sebe. Máme stromečky, zapalujeme svíčky, dáváme dárky, stavíme betlémky. Důležitější je ale jádro onoho známého poselství: Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově! (*Lukáš 2*).

Kristus je řecký překlad hebrejského Mesiáše (Mášijach = Pomazaný), nového krále, kněze i proroka, neboť tito byli pomazávání olejem pro službu Bohu. Takový dlouho očekávaný dnes přišel a to je radostná zpráva (eu angelion).

Novorozený Ježíš (Jehošua = Hospodin vysvobozuje) není jenom „jezulátko pacholátko“, tento člověk, jak Bible mnohokrát dosvědčuje, je přímým zjevením neviditelného Boha. Slovo (Boží) se stalo tělem a přebývalo mezi námi (*Jan 1*). Prostota, nejistota, ohrožení bezbranného dítěte odrážejí Boží lásku ke každému, i nejubožšímu člověku.

Nám, nám narodil se, zpíváme v nejznámější husitské (!) vánoční písni. Bůh se stal obyčejným člověkem jako my. V něm ale také přichází očekávaný Král – i vzdálení mudrci to poznají a jdou se mu klanět. V Ježíšovi přichází Spasitel, záchrana, naděje pro svět. Jeho další život – dílo, učení a smrt jako oběť - to jen potvrzují. V Kristu má člověk a celý svět ještě šanci. Takovou naději potřebujeme dnes a pořád všichni.

Každý rok se tak můžeme vydávat v cyklu křesťanských svátků na krásnou pouť zemí Božích zjevení. Tam leží i advent, Vánoce a jejich požehnání: Pán přišel, přichází a přijde! Kdo touží, ať zadarmo nabere vody života (*Zjevení 22*).

Na závěr a k odlehčení ještě snad velmi otřelá rada: nenechte si ten vzácný čas protéct mezi prsty sháněním a přípravami svátečního obžerství, to dělají uctívači slunovratu... V adventu a o Vánocích se nehoňte! Kvůli svátkům ať se honí jen faráři.

František Tichý

Ratolesti ve Vápenné

Tradiční letovisko letních dětských táborů ožilo letos navíc také bujarým skotačením malých dětí. Poslední prázdninový týden na chatu do Vápenné přijely celé rodiny. Malých dětí od deseti měsíců do pěti let dorazilo šest, dospělých dvakrát víc.

Organizátorky původně plánovaly jednoduše strávit jeden prázdninový týden pospolu, ale nakonec jim z toho vznikly dva paralelní programy, jeden pro malé děti, druhý pro jejich rodiče. Postavily se tak tváří v tvář úkolu oddělit malé ratolesti od jejich větviček – rodičů. S tím se lehce vypořádali zdatní animátoři, kteří svou nápaditostí a vitalitou pozornost dětí hravě odlákali. Danieľovou jámou lvovou byl sice bazén, okolo kterého děti celý den kroužily, ale jejich strážní andělé byli díky našim modlitbám bděli a od této i od jiných nástrah děti ochránili.

Možná si teď říkáte, že jsme si to my, rodičové, dokázali moc pěkně zařídit, že jsme své děti nechali někomu na starost a pak si pohodlně užívali léta na horách. Ale ne, i rodiče čekaly tvrdé překážky, v podobě ožehavých témat, např. o rozdílech mezi ženami a muži, o tom, co nám dávají naše děti nebo o tom, co by nám pomohlo v upevňování víry v našich rodinách. Zvláště poslední téma přineslo své květy. Teď musíme ještě zapracovat na jejich proměně v plody.

Ne, že by rodičové zanechali děti po celý den napospas rozverným animátorům. Děti společně s organizátory, animátory i rodiči vytvořily společenství, ve kterém jsme se společně modlili, stolovali a také se nebáli vyrazit do blízkého okolí. A právě z písní při dětských modlitbách (ranních a podvečerních) měly děti často největší zážitek, když si zachřestily a zatančily pěkně do rytmu. A večerní pohádky v podání animátorů pro ně už byly jen třešničkou na dortu, podobně jako pro rodiče a animátory meditativní večerní modlitby se zpěvy z Taizé a biblickými čteními.

Pro nás všechny se pak třešničkou může stát plánované podzimní setkání. A pokud setrváme ve smělé jistotě a radostné naději (Ž 3, 6) a dá-li Pán, sejdem se znovu za rok.

Děkujeme vám, organizátoři a animátoři, za zajištění skvělého programu a prostějovské náboženské obci za podporu a záštitu. Děkujeme kuchaři za všechna ta vynikající a častá jídla, která jsi nám připravil. Děkujeme, Hospodine, za krásné počasí. Děkujeme, dobrý Ježíši, že jsi byl po celou dobu s námi. Zřetelně jsme cítili Tvou přítomnost.

MH

Den setkání všech generací

Nápad, změnit pořádání několikaletého Dne dětí na Den setkání všech generací, přišel znenadání. Záměrem bylo umožnit nejen setkání dětí, ale i jejich rodičů a prarodičů. Nastal problém přesvědčit naše věřící, že nepůjde jen o den dětí a že program bude připraven pro všechny generace. A tak se setkáváme se všemi, kdo mají chuť se bavit, čas se zastavit a náladu radovat se s ostatními. Zatím nám každý rok, a je to již počtvrté, přálo počasí, takže jsme se mohli rozdělit do skupinek nejen v budově, ale i na pěkné zahradě.

Kdysi řekl jeden náš skeptický věřící: „Vy byste chtěli mít zahradu plnou skotačících věřících dětí!“ Ale stalo se. Zahrada byla plná Božích dětí. Jak to probíhalo, co jsme tam dělali?

Všichni si mohli libovolně vybrat z nabídky programů, které byli přichystané pro každou věkovou skupinu. Letošní téma bylo „O Jonášovi“. A tak jsme společně, bez rozdílu věku, měli za úkol vytvořit „predátora“ z nafukovacích balónků. Ze 150 barevných balónků, které jsme přivazovali šňůrkami na velkou konstrukci ze dřeva a drátů, se nám podařilo skutečně vyrobit téměř letící velrybu. Naštěstí jsme ji zatížili hned v začátku, aby nám neulétla s některými malými dětmi nebo lehčími dospělými. Byla by to škoda. I když – kdoví, jestli by se nám pohled z výšky nezalíbil?

A nyní k programu: děti musely projít útroby velryby, plnit u toho různé úkoly, lovily rybky v bazénku, dospělí se mohli zamýšlet nad biblickým dějem nebo se naučit, jak se dá tančit na židli. Mimochodem, je u toho vždy velká zábava. Nakonec nás klauni naučili žonglovat a část dětí předvedla vskutku cirkusové vystoupení. Samozřejmě pod vedením zkušené klaunky. Bavili jsme se všichni.

Nechybělo pohoštění a oběd a také, jako vždy, nějaké drobné upomínkové předměty: děti dostaly velké bílé látkové figurky, které si mohly doma pokreslit podle své fantazie, dospělí získali barevnou samolepku rybičky. Všem předcházela samozřejmě pečlivá příprava pracovní skupinky a ochota spolupracovat.

Za krásný společně prožitý den děkujeme hlavně našemu Pánu, ale také Vám, kteří provázíte všechny takové aktivity svými modlitbami.

iv

Pout' ke kořenům – do města Tábor

Byli jste někdy v Táboře? Pokud ano, dáte mi jistě za pravdu, že je to malebné město. Pokud ne, nabízíme vám nyní možnost trochu je poznat.

V sobotu 20. června 2009 jsme vypravili autobus z Prostějova a vyjeli jsme přes Brno a Havlíčkův Brod do Tábora. Dějiny jsou v tomto městě neuvěřitelně vtisknuty do každého místa. A úžas některých poutníků nad velkým kalichem vydlážděným na chodníku na náměstí, nebo nad malovanými výjevy z doby husitství v hospůdkách, byl skutečný. A velice zajímavé byly i podzemní chodby, které jsou pod celým náměstím. Přiznám se, že i mě zalila „stavovská“ hrdost, že patřím mezi kališníky.

Úchvatné muzeum husitství, s ještě úchvatnějším průvodcem, který snad znal všechny postavy z minulosti osobně, předčilo naše očekávání.

Příjemnou atmosféru mohlo narušit republikové setkání dvou menšinových skupin, na které ovšem zareagovala neonacistická strana protestním pochodem. Naštěstí bylo vše zajištěno bezpečnostními složkami.

Do Tábora za námi přijel i bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta a prošel s námi celou pout'. Vyprávěl nám o nedalekém Kozím hrádku, který jsme také navštívili. Malebná zákoutí, obklopená lesy a kopci, skutečně poskytovala bezpečný úkryt Janu Husovi a jeho přívržencům.

V blízké náboženské obci Chotoviny nám bratr patriarcha posloužil bohoslužbou. Jejím vzácným hostem byl i jáhen Právoslavné církve, který byl také oděn ve svém bohoslužebném rouchu a četl z Písma.

Proč jsme zvolili právě Chotoviny je nasnadě. Již několik let velmi úzce spolupracujeme se sestrou farářkou Petrou Tamchynovou, která právě zde slouží. Jezdí s námi také na letní tábor pro děti do Vápenné. Rovněž jsme chtěli udělat radost místním věřícím, kteří pro nás připravili bohaté občerstvení.

Na zpáteční cestě nás ještě čekala zastávka v Chýnově a prohlídka nádherného domu sochaře Františka Bílka a jeho děl, zde vystavených. Neuvěřitelně překrásná díla, kterými vyzdobil svůj dům, byla i pro denní používání. Zajímavosti o jeho životě nám sdělila místní průvodkyně.

Nálada byla výborná, zážitků plno a domů jsme dojeli v pořádku a již se těšíme na shledanou na jiné pouti k našim kořenům.

iv

Akce, proběhlé v náboženských obcích

Z NO Dolní Kounice

V neděli 18. října se konala ekumenická bohoslužba v katolickém kostele v Rosicích. Liturgii vedla sestra farářka Církve česko-bratrské evangelické Martina Kadlecová ze Silůvek. Účastnilo se asi padesát křesťanů z různých sborů.

Z NO Náměšť nad Oslavou

V sobotu 31. října byla v Husově sboru bohoslužba při příležitosti 70. výročí otevření tohoto sboru. Liturgii sloužil bratr patriarcha Tomáš Butta a brněnský biskup Petr Šandera. Zúčastnilo se větší množství věřících z naší církve i ekumeny. Po bohoslužbách byla příležitost k osobním rozhovorům a posezení u kávy.

Pozvánky

Brněnská diecéze Církve československé husitské zve na **bohoslužby k 90. výročí založení církve**, které se konají 7. 1. 2009 v 17.00 hodin v Husově sboru na Botanické 1, Brno.

* * * * *

Akademický klub Tábor zve na svá pravidelná setkání. Tato se konají nejbližší sobotu po výborové schůzi AKT, která je vždy druhou středu v měsíci. V lednu se setkání uskuteční dne 9. 1. 2010 v 14.30 hodin. Přednášet bude ing. J. Frčka, CSc. na téma Peru – země a rostliny.

* * * * *

Každoročně se v předvelikonočním období konají **duchovní cvičení** v Brně, Lipová 26, nejinak tomu bude i ve dnech 15. – 17. 3. 2010. Povede je bratr biskup Petr Šandera.

* * * * *

Sdružení Verbum et musica zve na vystoupení **Janáčkova kvarteta a pana Alfréda Strejčka** v pořadu **Posledních sedm slov Vykupitelových**. Vystoupení se uskuteční 27.3.2010 v Husově sboru v Brně Řečkovících.

Rezervace na telefoním čísle:

776 032 149, 777 135 990.

Více informací se dozvíte na internetových stránkách:

www.verbumetmusica.com

Projekt – Afrika Africe

Tento projekt zaštiťuje Pražská diecéze CČSH a vznikl za účelem zlepšení vzdělanosti mládeže žijící ve slamech Mukuru, Nairobi – Keňa.

Koordinátorem projektu je Pražská diecéze a dr.Phanuel Osweto.

Finanční příspěvky můžete posílat na účet číslo:

1922545319/0800, VS: 777

Další informace získáte na internetových adresách:

www.husiti.cz; www.nairobi.zde.cz

Lipová – ceny pro členy CČSH

Pokoj s příslušenstvím: 310,- Kč pro jednu osobu
450,- Kč pro dvě osoby

Pokoj bez příslušenství: 170,- Kč pro jednu osobu
220,- Kč pro dvě osoby

Vzhledem k pravidelně konaným akcím na Lipové Vás žádáme o domluvu termínu s bratrem V. Dočkalem, správcem.

Telefon: 543 247 627

E-mail: ccsh.lipova@volny.cz

www.ccshbrno.cz

Nabídka nových knih z tiskového střediska

V roce 2009 vyšly tyto tituly:

O. Malý: Můj životopis

Vzdělávání rad starších, 3. díl

K. Bezdičková: 80 let Husova sboru CČSH v Brně, Botanická
Sborník k výročí

Zvěstník 2009 – časopis zlínské náboženské obce

Sada blahopřání s obrázkem malovaným dítětem

Sada pohlednic z interieru Chrámu M. J. Husa v Uh. Brodě

Křestní list s růžovým podtiskem pro děvčátka

Knihy a ostatní tisky si můžete objednat u Ing. Pavla Pospíšila
na adrese:

Bří Lužů 290, Uherský Brod, 688 01

nebo na e-mailu:

pp.goldp@seznam.cz

V případě zájmu o seznam všech vyšlých titulů kontaktujte
buď Ing. P. Pospíšila nebo kancelář DR:

Joštova 7, 602 00 Brno,

případně e-mail:

michaela@ccshbrno.cz

Upozorňujeme na zajímavé knihy

Nakladatelství Portál s.r.o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8:

B. Ferrero: Květiny pro duši

Laskavé příběhy a podobenství známého italského sběratele moudrostí potěší rodiče, dospívající i milovníky narativní spirituální literatury. Čtenář se například dozví, že je jedno tajemství, jak vyřešit hádku – hádat se v pevném objetí.

brož., 88 stran, 119,- Kč

G. Gilbert: Evangelium podle svatého lotra

Kniha známého francouzského kněze a vychovatele delikventní mládeže. Východiskem každé kapitoly je úryvek z evangelia, od kterého se odvíjejí autorovy úvahy, podněty k rozjímání i zkušenosti.

brož., 296 stran, 345,- Kč

* * * * *

Nakladatelství Samuel, Starodejvická 8, 160 00 Praha 6:

C.S. Lewis: K jádru křesťanství

Nejpopulárnější a stále aktuální dílo C. S. Lewise odkrývá neformálním způsobem základní křesťanské pravdy a jejich hodnotu pro moderního člověka.

váz., 194 stran, 230,- Kč

A. Vincent: Pět dimenzí kříže

Jak může moc Kristova kříže působit v našem každodenním životě? Co pro to máme udělat my? Neotřelé biblické vyučování bude překvapením i pro ty, kdo se domnívají, že dané téma je pro ně důvěrně známé.

brož., 110 stran, 99,- Kč

Výročí

Výročí kněžského svěcení:

Mgr. Petr Němec – 30. 1. 2000

Narozeniny v období leden-duben 2010:

(kulaté či půlkulaté)

Mgr. Lubomír Pliska – 19. 3. *(35 let)*
farář v NO Kvasice a administrátor v NO Zlín

Srdečně blahopřejeme.

80 let Husova sboru CČSH v Brně, Botanická

výtah ze sborníku, který zpracovala ses. farářka K. Bezdičková

V prosinci roku 1920 vykonal v Brně přednášku pozdější patriarcha, theolog a profesor náboženství Dr. Karel Farský. Od té doby se konalo mnoho dalších přednášek a setkání, na jejichž základě se začala formovat první náboženská obec v Brně. První rada starších byla zvolena v roce 1921. V květnu 1922 byla tato obec státně schválena a mohla pravomocně vykonávat povinnosti církve. První bohoslužby se konaly na nádvoří dnešní Nové radnice, později byl pronajímán sál Besedního domu. Záhy rada starších zakoupila dům na Grohově ulici, kde plánovala byty a případně vlastní sbor. Roku 1923 stavební odbor usiloval naplnit svůj hlavní záměr – stavbu sboru. Hlavní snahou odboru bylo zajistit finanční prostředky. V té době byl také ustaven pěvecký sbor pod vedením J. Tomaštíka, pozdějšího profesora konzervatoře v Brně. A o něco později i divadelní spolek Slavoj, který provozoval kulturní činnost divadelní a pořádal nejrůznější akademie, z jejichž výtěžků se zavázal přispívat určitou částku na stavbu.

V září roku 1926 byl zakoupen pozemek na stavbu sboru a v dubnu roku 1927 vybrala komise, složená z odborníků a zástupců rady starších, ze sedmi návrhů vítězný návrh brněnského architekta Jana Víška. Dne 11.11.1928 byla zahájena stavba sboru bohoslužbami na staveništi a již 28.9.1929 byl Husův sbor slavnostně otevřen. Slavnostního průvodu městem k novému sboru se zúčastnily tisíce lidí. Bohoslužby vykonal tehdejší patriarcha Církve československé Gustav Adolf Procházka s biskupy a duchovními. Husův sbor se stal místem duchovního života církve, ale také i kulturním centrem tehdejšího brněnského dění. Z kulturního sálu přenášel Český rozhlas koncerty. Konaly se v něm nejrůznější akce, besídky, slavnosti i divadelní představení, přednášky a pod. V roce 1961 však byla náboženská obec zbavena užívacího práva a kulturní sál byl předán Pozemním stavbám, které zde vybudovaly svůj Závodního klubu. V jejich pronájmu byl až do roku 1990.

Na počátku padesátých let proběhla generální rekonstrukce varhan a byl vybudován třetího manuál. Významným datem v historii Husova sboru se stalo datum 6.12. 1963, kdy byl tento sbor zařazen do Státního seznamu nemovitých kulturních památek. Husův sbor je architektonickým skvostem moderního funkcionalistického slohu a je často vyhledáván školami architektů z ciziny.

Husův sbor byl, je a bude místem důležitých událostí života církve v Brněnské diecézi CČSH. Dva z brněnských biskupů v tomto sboru dlouhá léta sloužili jako jeho věrní pastýři (Karel Pudich a Vratislav Štěpánek). V jeho prostorách se konala a konají setkávání dětí v nedělní škole, přípravy k přijetí svátostí první Večeře Páně a biřmování. Husův sbor se stal dnes i místem pro setkávání studentů při modlitbách Taizé. Před lety zde byl založen i Akademický klub Tábor, jehož účastníci a pamětníci se dodnes scházejí k vlastním společným schůzkám.

Bohu díky za tento Husův sbor a za ty, kteří se o něj postarali, starali a starají dodnes. Kéž Boží požehnání zůstává při něm i nadále. Kéž je i pro příští léta, pro příští pokolení domem lásky, porozumění a pokoje.

Rozhovor s Mgr. Milenou Cicálkovou

Mileno, tys sloužila řadu let na jihovýchodě naší diecéze, v Hovoranech, pak's přesídlila na Vysočinu, do Havlíčkova Brodu. Je známa věc, že církev (nejenom naše) má jinou pozici na Jižní Moravě a jinou jdeme-li dál na západ. Máš s tím nějakou zkušenost?

Všude je Boží země a všude je jiný působ života a s tím spojený i život s Bohem a v církvi. Tak jako je rozdílný venkov a město. Podrobnější srovnání by jednak vyžadovalo větší prostor a vždy by nutně bylo subjektivní (mojí první obcí byla Jihlava, já byla svobodná, pak Hovorany, já vdaná a tři děti, nakonec Havlíčkův Brod, moje nemoc a manžel pracující v církvi...). Navíc do každé z těchto obcí jsem nastoupila po opravdových farářských osobnostech, čímž chci říct, že jsem navazovala a často i nezaslouženě sklízela. Naučila jsem se nesrovnávat obce – jako nelze srovnávat děti – a s pomocí Ducha svatého sloužit; přebírat zkušenosti, nechtít v jedné obci

za každou cenu zavádět to, co fungovalo jinde. Každá z těchto zkušeností byla pro mne nová a vlastně jakoby první. Takže všude jsem dělala chyby, byť neúmyslně a v dobré víře. Ale všude je moje srdce (naštěstí se nezmenšuje) – ve všech třech obcích, stejně jako u našich dětí. A nad tím vším je náš Pán. A ve všech jsem byla šťastná...

Bylo by nějak možno těchto zkušeností využít pro práci nás ostatních a celé diecéze?

Samozřejmě ano, v mnoha možnostech, těžko bych je teď ale dokázala vyjmenovat. Od způsobu vedení pastoračních rozhovorů (tak například v Hovoranech bylo více věřících, větší znalost života a církve, faráři zde mají zcela jinou vážnost, ale s tím i více starostí), až po finanční záležitosti.

Co poradit kolegům, které podobná výměna náboženské obce potká?

Nejspíš to, co jsem již řekla: všude je zem Boží a nedá se srovnávat. Pokud přijmu, že mám sloužit jinde, Pán Bůh mi vředycky pošle pomocníky. Anebo obráceně – já se mohu stát pomocníkem lidem v obci a snažit se vést lidi k Bohu a ne k sobě.

Co bych vzkázala členům náboženských obcí? Hlavně by to bylo o jejich vztahu k novému faráři. Aby i v čase, kdy poznávají nového duchovního (a odpoutávají se od minulého) se za něj i za sebe modlili. Ani oni by neměli srovnávat, neboť tím jen přitěžují svému srdci i srdci nového duchovního. Mluvit spolu, společně hledat obdarování, aby mohli společně stavět na tom, kam došli – ke chvále a slávě Boží a ke svojí spáse.

Ve službě v církvi jsi nejenom ty, ale i tvůj muž Petr. Jak vám to vzájemně pomáhá a naopak – s jakými problémy se setkáváte?

O tom by mohly povídat všechny manželské dvojice (Medkovi, Krchňákovi, sestra Bednaříková, sestra Bezdičková...). Není to zrovna lehké, hlavně proto, že já moc neumím být manželkou

a zároveň tím, pod koho „spadá“ muž – kazatel. Někdy to může být také složitější i pro věřící v obci. Ale i nad tím vším je přece, jak jsem řekla již v jiné souvislosti, náš Pán. On nás takto ke společné službě povolal. A jestliže to vnímáme jako jeho vůli, pak už je jen krůček k tomu, abychom uměli objevovat to, v čem si můžeme být navzájem pomocí a oporou; vždyť každý ovládáme něco jiného, v čem se vyzná můj muž, tomu třeba moc nerozumím já a naopak; tato naše vpravdě partnerská spolupráce je pak přínosem nejenom pro mne, ale – věřím – i pro náboženskou obec.

Děkuji za rozhovor...

Ptal se Miroslav Kubíček, farář v Brně II

Jana Wienerová

Obsah

Modlitba	3
Směrem k jednotě (<i>biskup P. Šandera</i>)	4
Datový plán (<i>1. leden – 30 duben 2010</i>)	6
Advent (<i>Jana Chaloupková</i>)	8
Požehnání vánoc (<i>František Tichý</i>)	9
Radosti ve Vápenné	10
Den setkání všech generací	12
Pout' ke kořenům – do města Tábor	14
Akce, proběhlé v náboženských obcích	16
Pozvánky	17
Projekt – Afrika Africe	18
Lipová – ceny pro členy CČSH	18
Nabídka nových knih z tiskového střediska	19
Upozorňujeme na zajímavé knihy	20
Výročí	21
80 let Husova sboru CČSH v Brně, Botanická	22
Rozhovor s Mgr. Milenou Cicálkovou	24

Občasník Brněnské diecéze

Vydala Brněnská diecéze Církve československé husitské
v roce 2009

© Brněnská diecéze CČSH

Sazba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně.

Určeno pro vnitřní potřebu CČSH